

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MAGHEȚI, DOINA

SMS din sertare ascunse / Doina Magheți ; cuv. înainte de
Cornel Ungureanu. - București : Eikon, 2023
ISBN 978-606-49-0868-1

I. Ungureanu, Cornel

821.135.1

Design copertă și tehnoredactare: Emil Banciu

Editor: Valentin Ajder

DOINA MAGHEȚI

SMS din sertare ascunse

Cuvânt înainte de Cornel Ungureanu

E I K O N
București, 2023

Cum e viața ta?	9
Thomas Mann și baby blues	11
Două afișe	13
Mi-era bine	15
Fata din Argentina	17
Capriciul lui Dumnezeu	19
Peisaj claustrofob	21
Isabella	23
Joc	25
Imagini	27
Madame	29
Bicicleta	31
Oasele din lighean	33
SMS	35
Dreptunghiuri	37
Cutii umblătoare	39
Castelul și uniforma militară	41
Stevie Wonder	43
Despre oale și război	45
Ghem	47
Colivia	49
Guler cervical	51
Amprenta fonetică a glonțului	53
Am spălat pisica și am stors-o	55
La fermă	57
Rolatoarele castelanilor	59
Junele cu plete roșii	61
Cărarea	63
Doi generali	65
Pelicanul care pleacă	67
Fluturii se năpusteau	69
Obraznica Tereza	71
Bunica plângea în altă limbă	73

Pisicile și rochia de mătase	75
Pilota albă și Bach	77
Peruca	79
Bob Dylan cântă în blocul vecin	81
Camera care se mută	83
Strindberg și cu mine	85
Pandemia și mătușa Vilma	87
Orologiul	89
Revoltă	91
Ascunsă în sertar	93
Dincolo	95
Tartinele și familia Rudolf	97
Marele Duce de Luxemburg	99
Coronavirusul și Saramago	101
Puntea dintre lumi și îngerul din noi	103

Cum e viața ta?

Cum e viața ta?

Asta mă-ntreabă cel mai bun prieten.

Ce să-i răspund?

Că am un cerc, în dreapta viscerelor, care explodează surd noapte de noapte, că înghit tranchilizante din trei în trei ore, că respirația mea e grea, că mi-am prins părul în formă de palmier în vârful capului și arăt ca o nebună, că oameni integri din vechiul sistem mă tot invită să sărbătorim 23 August cu mici și bere la tarabă, ca pe vremuri...?

Ce să-i mai spun celui mai bun prieten?

Că vertijul dement din ziua cu Rusaliile negre se tot repetă, că m-am săturat să mă țin de pereți când coloana mea vibrează, că mă schimonosesc într-un zâmbet obosit când copiii mă întrebă: Ce faci? Ești bine?

Că ambulanțe demente sfâșie diminețile la aceeași oră, că mi s-au adus doi papagali care mă smulg din somn într-o limbă pe care nu o cunosc?

Că nu pot să respir când săgetez canicula, nici când fac cumpărături cu masca pe figură într-un supermarket, nici când locuiesc în câte un destin prin castelele din Europa, nici când trec razant peste episodul cu produsul conceput in vitro: ar fi putut ieși un om viu, reușit și mult mai integru decât un nenorocit cu ochii-n pământ, lângă o tarabă cu mici și bere Timișoreana...?

Thomas Mann și baby blues

Când tu citeai Thomas Mann
întins pe colțarul din sufragerie
Eu încă alăptam
un pui de om
Un pui de om pufos
cu ochii limpezi
în care înotam
până la sublim
Un pui de om
care înfuleca din mine
și mă privea fix
și nu mă lăsa
să cad în depresia baby blues
Și mă învăța că tristețea
nu e decât drumul scurt
dintre inocență și marile bătălii

Între timp se așternuse noaptea
Tu dormeai dus
pe colțarul din sufragerie

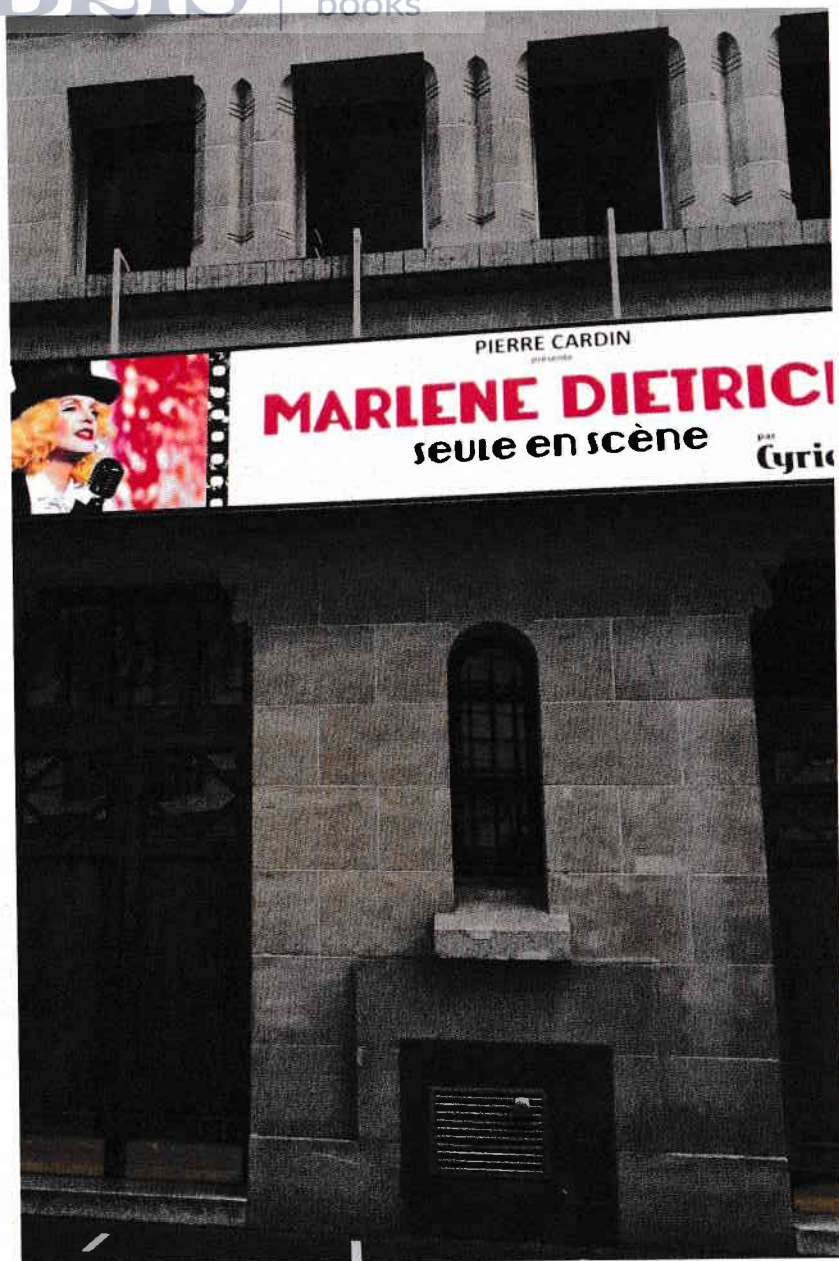
Cu pași de catifea am înaintat
ți-am luat cartea de pe piept
și am stins lumina...

Thomas Mann și baby blues

Când tu citeai Thomas Mann
întins pe colțarul din sufragerie
Eu încă alăptam
un pui de om
Un pui de om pufos
cu ochii limpezi
în care înotam
până la sublim
Un pui de om
care înfuleca din mine
și mă privea fix
și nu mă lăsa
să cad în depresia baby blues
Și mă învăța că tristețea
nu e decât drumul scurt
dintre inocență și marile bătălii

Între timp se așternuse noaptea
Tu dormeai dus
pe colțarul din sufragerie

Cu pași de catifea am înaintat
ți-am luat cartea de pe piept
și am stins lumina...

Două afișe

Cu sufletul chircit
refuzam să ajung
prea curând acasă

Aveam nevoie de timp
să îngurgitez toate veștile proaste despre trupul meu

Am hoinărit
până la epuizare
pe străzi
prin parcuri
prin fața vitrinelor
pe lângă porumbei
baloane și mame agitate
pe lângă bătrâni palizi
politiști plictisiți
și sălcii arse de caniculă

Setea era peste tot
în iarbă
pe acoperișuri
în gâtul meu uscat
în pașii mei obosiți
în venele mele profunde
în singurătatea mea absurdă
în ochii mei blocați pe afișul cu „noaptea filosofiei”
lipit grațios
lângă afișul cu „recrutăm infirmieră pentru Occident”

Mi-era bine

Când Maria Callas se-auzea de prin vecini
 Eu abia învățam să merg
 să vorbesc
 Nu știam de ce mama
 când mă culca
 citea și cânta într-o limbă
 cântătoare
 Nu știam de ce dimineața
 mama se certa cu mama ei într-o limbă strigătoare
 Mi-era sete
 mă usturau ochii
 Și-atunci
 fugeam sub masă
 mă ascundeam
 sub pătura de cămilă
 moale și caldă
 adusă de tata din misiune...

Și mi-era bine
 Din vecini se auzea o muzică divină...